

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗ **Ομάδα ραδιοφώνου γονέων** **Συλλόγου Οικογένειας ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ**

Πριν 30 χρόνια μια ομάδα ανθρώπων με όραμα και στόχους κατάφεραν να δημιουργήσουν τη ΣΤΡΟΦΗ . Ένα θεραπευτικό πρόγραμμα για εφήβους και τις οικογένειες τους. Το νοιάξιμο , η αγάπη, και το πάθος τους για τον συνάνθρωπο είχε ως αποτέλεσμα να καταφέρουν να σώσουν πολλές ζωές εφήβων από τη χρήση, το θάνατο και τη παραβατικότητα. Μία από αυτές τις οικογένειες είναι και η δική μου.

Θέλω να πω ένα μεγάλο ευχαριστώ σε αυτή την οικογένεια που ανήκω και εγώ και λέγετε ΣΤΡΟΦΗ και να γιορτάσω μαζί τους τα 30 χρόνια.

Σπύρος Π.

30 Χρόνια ΣΤΡΟΦΗΣ

1988

Ήδη από τις δεκαετίες του 70/80 η χρήση ναρκωτικών δεν ήταν πλέον ακραίο περιθωριακό πρόβλημα, αλλά είχε περάσει παντού και κατάτρωγε πολλές ελληνικές οικογένειες. Τότε, μια πρωτοπόρα ομάδα φωτισμένων ανθρώπων πιστεύοντας βαθιά στην αρχή **«όπου υπάρχει πρόβλημα πρέπει να βρούμε και τη λύση»** δεσμεύτηκαν να κάνουν πράξη την επιστροφή απ' τα ναρκωτικά, σε καιρούς που οι χρήστες θεωρούνταν τελειωμένοι άνθρωποι και την πορεία τους ως το βασανιστικό τέλος σκέπαζε η απόλυτη η ντροπή, η παραίτηση κι η σιωπή. Να όμως που οι άνθρωποι που έστησαν την πρώτη θεραπευτική κοινότητα στην Ελλάδα, με το συμβολικό όνομα Ιθάκη, έφεραν την απόλυτη ανατροπή: στην αγκαλιά της Ιθάκης, πολύ γρήγορα, μια πολύτιμη παρέα πρώην ξεγραμμένων ανθρώπων ξανακέρδισαν τη ζωή και τη φρέσκια λαχτάρα γι' αγάπη, δράση, δημιουργικότητα!

Το έτος 1988, μέσα σε μεγάλη συγκίνηση κι ενθουσιασμό, εκείνοι οι πρωτοπόροι αποφάσισαν ότι οι έφηβοι χρήστες θα έπαιρναν πιο αποτελεσματική υποστήριξη, αν αποκτούσαν το δικό τους, ξεχωριστό θεραπευτικό πλαίσιο. Κι έτσι γεννήθηκε η Στροφή, η Στροφή μας, στεγνό, ανοιχτό θεραπευτικό πρόγραμμα για έφηβους χρήστες και τις οικογένειές τους, που γιορτάζει φέτος τα 30 της χρόνια.

Η Στροφή μας επέλεξε την εστία της μέσα στην καρδιά της χασοτικής μεγαλούπολης. Εδώ σε μια ταπεινή γειτονιά της Αθήνας, διαλέξαμε και βήμα-βήμα ξαναδώσαμε προοπτική ζωής σε έξι παλιά νεοκλασικά. Τα γλιτώσαμε κι αυτά απ' την αντιπαροχή και τα κάναμε κυψέλες καθαρής ζωής. Στη ζεστή αγκάλη τους χωρέσαμε τις καθημερινές δραστηριότητες και ολόκληρο το πολύπλευρο και πολύτιμο έργο της απεξάρτησης, θεραπευτές, γονείς και παιδιά, χέρι-χέρι, μια ψυχή.

Όλα αυτά τα χρόνια η Στροφή μας, έχει θεμελιωθεί στη στιβαρή ηγεσία και τη σοφία των θεραπευτών μας, που μας έδειξαν στην πράξη πως η χρήση δεν είναι αρρώστια, αλλά συνέπεια μιας οικογένειας και μιας κοινωνίας που ξεστράτισε κι έχασε το μίτο προς το αύριο. Μας νοιάζονται και ξέρουν να ξυπνήσουν μέσα μας τη χαμένη πίστη στον εαυτό μας και στα παιδιά μας και να επιστρατεύσουν τη δυναμική της κάθε

οικογένειας, των θεραπευτικών ομάδων κι ολόκληρης της κοινότητας ώστε να ξαναβρούμε το δρόμο μας.

Η συμμετοχή των γονιών εδώ έχει ζωτική σημασία. Και οι προκλήσεις μεγάλες: Πώς να μάθεις να εμπιστεύεσαι και ν' αγαπάς αληθινά; πώς γίνεσαι πραγματικός γονιός; Και πραγματικός σύντροφος; πώς να ξαναγαπήσεις και να τιμήσεις το δώρο της ζωής;

Ο δρόμος είναι ένας, τριάντα χρόνια τώρα, 10.957 ημέρες δηλαδή, κι αυτόν περπατάμε: σηκώνουμε τα μανίκια, δεν χωράει χασομέρι, η διαφύλαξη της ζωής επαφίεται στα χέρια μας, πρέπει να φέρουμε τα πάνω κάτω, να ξαναβρούμε την ανθρωπιά μας.

Πόσες θεραπευτικές ομάδες και διαδικασίες, εδώ στους αγαπημένους χώρους της κοινότητάς μας... Πόσες αλήθειες που πονάνε για να γιατρέψουν, πόσες αγκαλιές. Πόσοι θεραπευτικοί κύκλοι για ν' ανοίξουμε επώδυνες μνήμες, να πάρουμε νοιάξιμο απ' την ομάδα και να χαράξουμε καινούργια μονοπάτια. Πόση αποφασιστικότητα, πόση αγάπη, πόση σωστή αγάπη!

Πόσα δάκρυα, πόσες κραυγές λυτρωτικές! πόσες δεσμεύσεις, πόσοι στόχοι που κερδήθηκαν -κι άλλοι που δεν πρόλαβαν να πάρουν σάρκα. Πόσες αναμονές, πόσα μεγαλώματα... Πόσες αποφοιτήσεις, πόσοι αποχαιρετισμοί. Πόση στοργή, που επουλώνει πληγές και αποκαθιστά απώλειες και αστοχίες και πισωγυρίσματα.

Τόσες ζωές κερδισμένες, είναι θαύμα! θα πει κάποιος, είναι τύχη. Σ' αυτό το θέμα δεν υπάρχουν θαύματα. Η καθαρή ζωή δεν χαρίζεται, η ζωή δεν χαρίζεται.

Μακάρι να γινόταν με ένα μαγικό ραβδάκι, να μην έχει τόση προσπάθεια η απεξάρτηση, μα δεν γίνεται. Γιατί εκεί ακριβώς χτυπάει η χρήση, όταν αφήνουμε τη ζωή να γλιστρήσει στην απομόνωση και την παραίτηση και ψάχνουμε παρηγοριά σε χαρές απατηλές και κάθε είδους υποκατάστατα αληθινής ζωής. Γι' αυτό εδώ καταθέτουμε όλη μας την ψυχή στα λίγα ουσιαστικά πράγματα που έχουμε ανάγκη: επικοινωνία, αγάπη, ακεραιότητα, ειλικρίνεια, δέσμευση. Έμπρακτη δέσμευση, οι πράξεις μετράνε τελικά, στον απολογισμό μόνο τα έργα αφήνουν το αποτύπωμά τους.

Γι' αυτό το έργο που επιτελείται όλα αυτά τα χρόνια στη Στροφή μας, πάει πολύ πιο πέρα, είναι πολύ πιο μακροπρόθεσμο, απ' τις χιλιάδες, αρκετές χιλιάδες, οικογένειες που ξαναβρήκαμε εδώ το βηματισμό μας και ξανακερδίσαμε τα παιδιά μας:

Είναι η γενναιόδωρη πληροφόρηση και υποστήριξη που προσφέρουμε σ' άλλες οικογένειες, σχολεία, δήμους και φορείς στην Αθήνα και σ' όλη την Ελλάδα για να ευαισθητοποιηθούν, να ενεργοποιηθούν και να δράσουν προληπτικά. Είναι η αγάπη και η εκτίμηση που μοιραζόμαστε με τη γειτονιά μας. Είναι το δίκτυο ενημέρωσης και αλληλεγγύης που δημιουργεί αυθόρμητα κάθε οικογένεια της Στροφής για τους δικούς της ανθρώπους, φίλους, συγγενείς, γείτονες, συναδέλφους, γιατί νοιώθουμε επιτακτική την ανάγκη να πάει παντού το μήνυμα της καθαρής ζωής. Είναι οι ανιδιοτελείς δεσμοί και οι συνεργασίες που αναπτύσσουμε με ανθρώπους και φορείς εδώ και σ' όλον τον κόσμο που εκτιμούν και στηρίζουν με κάθε τρόπο το έργο μας,

Είναι η αγάπη για την αρμονία και την ομορφιά που μας οδηγεί αβίαστα σε δραστηριότητες και έργα πολιτισμού και δημιουργίας, βγαλμένα κατευθείαν απ' την καρδιά μας. Τα αποθέτουμε, λιτά λιθαράκια, στο ψηφιδωτό της ιστορίας της Στροφής μας.

Δημιουργούμε εδώ κουλτούρα όχι χρήσης αλλά κουλτούρα ζωής, σμιλεμένη από το συναπάντημά μας με τις αλήθειες της ζωής.

Γι' αυτό γιορτάζουμε με αγαλλίαση και πολλή περηφάνεια την πορεία μας μέσα σ' αυτά τα τριάντα χρόνια! Και σας καλούμε να γιορτάσετε κι εσείς μαζί μας! Και, αχρειαστοι να είμαστε, μα να ξέρετε πως είμαστε πάντα εδώ, και για σας και για τη ζωή και τη χαρά της ζωής.

Βιβή Κ.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗ

30 χρόνια ζωής. Αληθινής ζωής, ζωής καθαρής, ζωής ολόκληρης όχι με δόσεις.

30 χρόνια νοιάξιματος, φροντίδας, προστασίας, σιγουριάς, ασφάλειας.

30 χρόνια ελπίδας, αισιοδοξίας, θα κερδηθεί κι αυτή η μάχη. ΘΑ σωθεί μια ζωή, θα γλυτώσει ένα ακόμα παιδί και μαζί του μια ολόκληρη οικογένεια.

30 χρόνια αγωνίας, με τον πόνο ζωγραφισμένο στα πρόσωπα όσων χτύπησαν την πόρτα σου για πρώτη φορά.

30 χρόνια δάκρυα, απελπισίας στην αρχή, με το βάρος της αναγνώρισης των λαθών στη συνέχεια, και αργότερα αγάπης, χαράς, ανακούφισης. Να κλαις από χαρά, πόσο λυτρωτικό συναίσθημα.

30 χρόνια αγκαλιές, δειλές διστακτικές, αμήχανες στην αρχή. Αργότερα γεμάτες συναίσθημα, ο τρόπος για να πεις χωρίς λόγια σ' αγαπώ, να μεταδώσεις δύναμη, κουράγιο αλλά και να τα εισπράξεις από τον άλλο να αντλήσεις θάρρος και να πας παρακάτω.

30 χρόνια ομάδα, εξομολόγηση, κατάθεση ψυχής, μοίρασμα της προσδοκίας, και του εφιάλτη. Μέλος αυτού του παντοδύναμου κύκλου πλαισιωμένος από τους συνοδοιπόρους σου, τους leaders σου, τους θεραπευτές σου.

30 χρόνια φροντίδας, 30 χρόνια προσφοράς και το μόνο που ζητάς από εμένα είναι η συμμετοχή να είμαι εκεί.

30 χρόνια τώρα η ΣΤΡΟΦΗ προσφέρει νοιάξιμο, ελπίδα, ασφάλεια, προοπτική.

Όλα αυτά μας τα προσφέρει χωρίς να ζητάει χρήματα, χωρίς να πρέπει περιμένεις ούτε μια μέρα, χωρίς υποκατάστατα, γνήσια, αληθινά, καθαρά. Χρειάζεται όμως να έρθεις, να μείνεις να μην εγκαταλείψεις.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς σε όλους εσάς που βοηθάτε εμένα και την οικογένειά μου να γίνουμε μια από τις πολλές οικογένειές που κέρδισαν τη μάχη μέσα σ' αυτά τα τριάντα χρόνια. Από μεριάς μου ανανεώνω τη δέσμευσή μου να μην εγκαταλείψω.

Αλέξης Α.

30 χρόνια ΣΤΡΟΦΗ

30 χρόνια εμπειρία, αγάπη και φροντίδα, για κάθε έφηβο ξεχωριστά.

30 χρόνια αγώνας, πόνος, κλάμα.

30 χρόνια ενότητα, αγάπη, νοιάξιμο, φροντίδα.

30 χρόνια τρυφερότητα, ασφάλεια, δύναμη.

30 χρόνια ενωμένοι γονείς που με αγάπη και καθημερινό αγώνα στηρίζουν τα παιδιά τους.

30 χρόνια ΣΤΡΟΦΗ στη ζωή.

Τι έχει προσφέρει σε μένα η ΣΤΡΟΦΗ;

Μέσα στη ΣΤΡΟΦΗ ξαναγεννήθηκα. Έμαθα να αγαπώ με ένα καινούργιο τρόπο, όχι αρρωστημένο όπως πριν, αλλά υγιή, καθαρό και αληθινό. Έμαθα να αγαπώ με όρια. Έμαθα την σκληρή αγάπη.

Έμαθα να χαίρομαι με απλά πράγματα, όπως με τις ανθισμένες τριανταφυλλιές στην αυλή του σπιτιού μου και το γλαστράκι με το βασιλικό πάνω στο τραπέζι που μοσχομυρίζει.

Έμαθα να ζω αληθινά, να ονειρεύομαι, να ελπίζω, να γελάω και να κλαίω χωρίς να φοβάμαι.

Έμαθα να τσαλακώνομαι, να πέφτω και να ξανασηκώνομαι πιο δυνατή.

Έμαθα πόση δύναμη έχει ένας γονιός μέσα του και τι προσπάθεια κάνει για να απομακρύνει το παιδί του από τις ουσίες.

Έμαθα πόσα συναισθήματα είχα θάψει στη ψυχή μου.

Έμαθα ακόμα ότι ένα γλυκό που δεν έχω ξαναφτιάξει ποτέ πριν θα γίνει υπέροχο και γευστικό μόνο αν το φτιάξω με αγάπη και νοιάξιμο για τους ανθρώπους που θα το προσφέρω.

Στην ΣΤΡΟΦΗ έμαθα πολλά και έχω να μάθω ακόμα περισσότερα.

Στην ΣΤΡΟΦΗ γνώρισα αξιόλογους ανθρώπους (προσωπικό, leader και γονείς) που με βοηθούν, με νοιάζονται και με καθοδηγούν στη προσπάθεια που κάνω να είναι η οικογένεια μου ενωμένη και δυνατή μακριά από τις ουσίες.

Για μένα η ΣΤΡΟΦΗ είναι πλέον τρόπος ζωής.

Ένα ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ δεν φθάνει.

Χίλια ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ δεν φθάνουν.

Εκατομμύρια ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ επίσης δεν φθάνουν.

Γι' αυτό εγώ δεν θα πω ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, αλλά θα φωνάξω με όλη μου τη δύναμη «ΣΤΡΟΦΗ Σ' ΑΓΑΠΩ»

Δήμητρα Κ.

ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ!!!

Πόσες φορές άκουγα ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ, ΧΡΗΣΗ... και έστρεφα το βλέμμα αλλού, έλεγα «δεν με αφορά», «δεν έχω εγώ ανάγκη, στο σπίτι μας δεν υπάρχει πρόβλημα». Γιατί κανένας μας δεν είχε σχέση, δεν ασχολήθηκε, ούτε καν μας πέρασε από το μυαλό. Και στραβωθήκαμε. Μπερδέψαμε την συμπεριφορά της εφηβείας, με την συμπεριφορά της χρήσης. Και δεν δώσαμε την σωστή κατεύθυνση από την αρχή. Μπλέξαμε μόνοι μας σε δρόμο που δεν είχε λύση. Και τα πράγματα πηγαίνουν από το κακό στο χειρότερο.

Δεν αξιολογήσαμε τον κίνδυνο εξ αρχής. Του μιλήσαμε, του ξαναμιλήσαμε, του βάζαμε όρια, αλλά η κατάσταση χειροτέρευε. Τρέξαμε σε βιωματικές ομάδες, σε ψυχολόγους, ζητάγαμε βοήθεια. Αλλά δεν άλλαζε, ή όταν άλλαζε ήταν για λίγο.

Απελπισία! Αγωνία! Τρόμος! Ένα κενό! Σαν να γκρεμιζόμαστε κάθε μέρα και περισσότερο. Περιπέτεια! Η υπόλοιπη οικογένεια ζούσε σε καθεστώς φόβου!

14 Αυγούστου 2015, ήταν στο δρόμο, αυτό είχε επιλέξει να κάνει, άλλη μία φορά, τότε του έστειλα ένα μήνυμα:

«Ξέρω ότι τα νεύρα σου ήταν πολλά, φάνηκε στη συμπεριφορά σου, ένα παιδί εναντίον,.... δεν σεβάστηκες τους ανθρώπους που σε γεννήσανε, σε αναθρέψανε, τι λάθος κάναμε;;; Σου δώσαμε ελευθερία και λεφτά πολύ γρήγορα;;; Πιστεύω ότι είχες... κάτι....

Το παιδί μου. ΤΟ ΜΕΓΆΛΩΣΑ ΟΠΩΣ ΕΠΡΕΠΕ, ήμουν δίπλα σου, και εγώ και ο πατέρας σου, ήταν αυστηρός, ...το ξέρω. Απόλυτος, το ξέρω. Αλλά δίπλα στο σπίτι του, μας φρόντιζε όλους,..... Ο γιος μου άλλαξε, δεν μεγάλωσε απλά, Και εγώ ΘΕΛΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ!!! Όχι αυτό που έγινε την Κυριακή. Το ΑΓΟΡΙ ΜΟΥ. Και δε λέω βλακείες...

Ρώτα, μάθε. Να δεις αυτό που δε βλέπεις τώρα... Και γύρνα σπίτι σου, στην οικογένεια σου, σε αυτούς που σε αγαπάνε, ζήτα συγνώμη για τα λόγια σου και τις απειλές σου, και γίνε το παιδί μας....

ΕΤΣΙ ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΕ ΔΩ ΣΠΛΑΧΝΟ ΜΟΥ, ΜΕΤΑΝΟΙΩΜΕΝΟ ΚΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗ!!! Σε περιμένουμε. Σε θέλουμε σπίτι μας, μαζί μας !!! ΑΝΘΡΩΠΟ ΟΠΩΣ ΣΕ ΓΕΝΝΗΣΑ.... ΤΑ ΥΠΟΛΟΙΠΑ ΣΤΗ ΠΟΡΕΙΑ ΘΑ ΦΑΝΟΥΝ. ΔΕΝ ΔΕΧΟΜΑΙ ΤΙΠΟΤΑ ΑΛΛΟ.

Η ΜΑΝΑ ΣΟΥ

ΚΑΙ ΝΑ ΞΕΡΕΙΣ ΟΤΙ ΕΙΜΑΙ ΙΚΑΝΗ ΓΙΑ ΟΛΑ!!

Γιορτάζει η Παναγιά σε λίγο.

Σκέψου το και απάντησε μου.

Να μεγαλώσουμε μαζί σου ζητάω, ΟΧΙ ΧΩΡΙΑ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ!!!»

Μετά από αυτό το μήνυμα, αγρίεψε περισσότερο και με διέγραψε από τις επικοινωνίες του. Η κατάσταση πλέον ήταν πολύ επικίνδυνη. Δεν παραιτήθηκα όμως. Πως μπορούσα άλλωστε? Τότε ήταν κάτι σαν φως, μια σκέψη άστραψε μέσα μου, μία οδηγία από κάπου. Και πήρα τηλέφωνο στη Στροφή.

Και μου απάντησαν αμέσως. ΚΑΙ ΞΕΚΙΝΗΣΑΜΕ, ΦΟΒΙΣΜΕΝΟΙ, ΠΙΣΤΕΨΑΜΕ, ΠΙΑΣΤΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΤΟ ΣΚΟΙΝΙ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΡΙΞΑΝ, και τραβήξαμε όλη την οικογένεια επάνω. ΑΛΛΑΞΑΜΕ ΟΛΟΙ.

Μπήκα σε μια οικογένεια, που δεν φανταζόμουν ότι υπήρχε. Είχα ξεχάσει πολλά πράγματα. Είχα θάψει πολύ πόνο μέσα μου και η άμυνα μου με είχε κάνει να χάσω τον εαυτό μου. Εδώ με βοηθήσανε να ανθίσω από την αρχή, να ξαναγεννηθώ. Ζω σε μια οικογένεια που είναι σαν όνειρο. Αληθινή, που δεν φοβάσαι να μιλήσεις, ξέρεις ότι θα έχεις βοήθεια από παντού. Θυμήθηκα αξίες ξεχασμένες στο ντουλαπάκι του χρόνου, αξίες που θεωρούσα ...ξεπερασμένες. Τις είχα θάψει στα πλαίσια της ...εξέλιξης. Απλά πράγματα, πόσο όμως σωστά.

Πόσα θα είχαμε γλυτώσει αν ξέραμε εξ αρχής τι να κάνουμε. Ο δρόμος μας δύσκολος, όλο αγκάθια, αλλά πόσο αποτελεσματικός. Λάθη δικά μας, πολλά! Μάθαμε όμως, σηκωθήκαμε από το πάτωμα και κοιτάξαμε τον ουρανό, τον ήλιο που μας χαμογελούσε και συνεχίσαμε, παλέψαμε με όλο μας το είναι, προχωρήσαμε....

Σήμερα Ιούνιος 2018, τρία χρόνια μετά, το παιδί μου αφού πέρασε την φάση της κοινότητας ΚΑΙ δούλεψε σκληρά, είναι στην επανένταξη. Και εμείς έχουμε ένα παιδί καθαρό σπίτι που τον καμαρώνουμε για τα επιτεύγματα του, για την προσπάθεια του να σταθεί μόνος του, δυνατός και καθαρός.

Γιατί έμαθε στην ΣΤΡΟΦΗ, ότι **«μπορείς αλλά όχι μόνος»**, δέχθηκε βοήθεια, πάλεψε, είχε και την οικογένεια του να τον στηρίζει, αλλά το έργο της ΣΤΡΟΦΗΣ, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΟΥΘΕΝΑ ΑΛΛΟΥ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΟ. ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΜΕ.

Έχουν σωθεί πολλά παιδιά, μπορείτε να το κάνετε και εσείς, όπως και εμείς. Η κοινωνική τους προσφορά, ανεκτίμητη.

Σε ευχαριστώ ΣΤΡΟΦΗ.

Μας έδωσες πίσω αυτό που είχαμε στην αγκαλιά μας και δεν ξέραμε πως να το κρατήσουμε. Το παιδί μας. Ένα σχολείο που θα έπρεπε να έχουν περάσει όλοι οι γονείς, ασχέτως προβλήματος.

Οι άνθρωποι της ΣΤΡΟΦΗΣ, είναι σαν να ανήκουν σε άλλο σύμπαν, σε άλλο διάστημα. Και έχουν δίκιο σε ότι και να πουν. Τριάντα χρόνια ΣΤΡΟΦΗ, μπορείτε να φανταστείτε, τι εμπειρία και τι θαύματα έχουν κάνει?

Πόσοι άνθρωποι πίστεψαν, σώθηκαν και έγιναν αστέρια στον ουρανό!

Υπάρχει ελπίδα.

ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ λέγεται!

Δώρα Δ.

ΓΙΑ ΤΑ 30 ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

Σε γνώρισα στα 27 σου χρόνια, ενώ ήμουν 47. Πρώτη μέρα, η πρώτη μας συνάντηση, σε ένα δωμάτιο της Αμορίου. Γυναικεία μορφή αυστηρή, σοβαρή, που μου ζητούσες τις πρώτες πληροφορίες για την οικογένειά μου, για μένα, για το παρελθόν μου... Μου είπες καθαρές κουβέντες. Μου ζήτησες να βάλω τα πρώτα αυστηρά όρια στο παιδί μου. Μου είπες «χρήμα σημαίνει ουσία», «παροχές σημαίνει ανοχή στη χρήση»... Σε θυμάμαι αποφασιστική, σίγουρη, καθαρή και ξεκάθαρη... Κατάλαβα ότι δεν ανοίγεις διάλογο με τη χρήση.

Μου είπες ότι με περιμένεις την επόμενη ημέρα σε έναν άλλον χώρο, σε ένα άλλο σπίτι σου, στη Φυλής... Μου το είπες πάλι, σοβαρά... Εγώ, δεν ξέρω, αλλά κατάλαβα μέσα από τη σοβαρότητά σου πως ξέρεις να αγαπάς ή να νοιάζεσαι τον άλλον που

είναι σε απόγνωση ή σε φόβο... Πως δε χαϊδεύεις αυτιά, πως δεν παρηγορείς, δε λυπάσαι, αλλά προχωράς σε δράση... Ήταν σημαντικό που δεν αισθάνθηκα οίκτο ή λύπηση....

Εγώ άκουσα. Και άντεξα στα πρώτα όρια... Κατάλαβα ότι μπορώ να αντέχω, να υπομένω, να ενεργώ, ότι έχω δύναμη και δεν έχει μεγαλύτερη δύναμη από μένα η ουσία ή το παιδί μου.

Δυο μέρες μετά, στο άλλο σου σπίτι σε ξαναείδα, αλλά όχι μόνη... Μπήκα στο σπίτι σαν ξένος, φοβισμένος, νόμιζα ότι θα χαθώ σε ένα σπίτι... κόσμος, πού είμαι;... Μπήκα στην Ομάδα σου, σε μια από τις Ομάδες σου, στην Ομάδα Κινητοποίησης... Μου είπες να παρουσιάσω τον εαυτό μου και το πρόβλημά μου... Άκουσα γονείς σαν εμένα, αναγνώριζα τον εαυτό μου σε αυτά ή σε κάποια από αυτά που έλεγαν. Μου φάνηκε μακρά η πορεία της λύσης, βουνό, όρος... Έκλαψα, θυμάμαι, μόλις τελείωσε η Ομάδα... Ένας κόμπος στο λαιμό, να με δένει, να με δένει... Αλλά εγώ ήθελα λύση και συ ένιωθα ότι μου έδειχνες το δρόμο...

Σε αυτή την Ομάδα σου πάνω από τρεις μήνες... Αγώνας, επιμονή, υπομονή, με μάθαινες να παλεύω... Και θυμάμαι ότι δίπλα σου δυνάμωνα, μάθαινα να πιστεύω αληθινά... Πίστη και δύναμη... Έκλαιγα, πείσμωνα, πάλευα, δεν δείλιαζα για πρώτη φορά απέναντι στην ουσία που κατάλαβα ότι είχε καταπιεί το παιδί μου... Την ουσία πάλευα και όχι το παιδί μου...

Και όταν το παιδί μου μπήκε στην Κοινότητά σου, γνώρισα και άλλους από τη μεγάλη οικογένειά σου, κάποια άλλη Ομάδα, την Ομάδα Δοκίμων... Πάλι μια γυναικεία μορφή. Εξέπεμπε σιγουριά, ασφάλεια, φως... Άλλοι γονείς, άλλα μονοπάτια, άλλοι επιμέρους στόχους... Και πάλι σοβαρότητα, όρια, ευθύνη... Αλλά και τα πρώτα βουτήγματα στο μέσα μου... τα πρώτα σοβαρά και για σκέψη βουτήγματα στο βυθό μου... Οι πρώτες συλλογικές δράσεις, η οικογένειά σου μεγαλώνει στα μάτια μου, η Κοινότητα, τα παιδιά με το γιο μου... Και μια ανδρική μορφή στην Κοινότητα, μορφή καθαρής σκέψης και έκφρασης, πρότυπο ανδρικό στο ρόλο του... Και γυναικεία μορφή ψύχραιμη, σοβαρή και οργανωτική... Και γονείς, Σύλλογος, Διοικητικό Συμβούλιο, συλλογικές χαρές και αγωνίες και ευθύνες...

Και μια επικεφαλής της Οικογένειάς σου γυναικεία μορφή, πάλι γυναίκα, ακούραστη, δημιουργική... Εξέπεμπε ενέργεια και ένα κράμα ευαισθησίας και ορθοφροσύνης...

Και τώρα, στη νέα μου Ομάδα, αυτή των Νέων Μελών, σε βρίσκω στα 30 σου χρόνια... Εγώ πιο ώριμος, πιο ανοιχτός, πιο θαρραλέος και τολμηρός... Κολυμπώ σε πιο βαθιά νερά κι ας με τρομάζουν πολλές φορές... Το παιδί μου στην επανένταξη και εγώ στον εαυτό μου πρώτα απ' όλα... Και συ κάθε χρόνο και σοφότερη...

Θα ήθελα να σε ζωγραφίσω... Θα ήθελα να ήμουν ένας υπερρεαλιστής ζωγράφος και να φτιάξω μια εικόνα από το υποσυνείδητο, έτσι με συναίσθημα ακατέργαστο, εικόνες σαν αυτές του Νταλί... Να κρέμονται από δέντρα ποτάμια, θάλασσες από το παράθυρο του σπιτιού σου, θύελλες και λάβες με παιδιά από τις πόρτες σου, μουσκεμένοι ως το κόκκαλο πατεράδες και μανάδες, τα ίδια παιδιά να βγαίνουν από τα άνθη των δέντρων σου που είναι οι κοιλιές των μητέρων...

30 χρόνια ξαναγεννάς παιδιά... 30 χρόνια αναγεννάς οικογένειες και ανθρώπους... Σα μια ιερή γυναικεία μορφή, ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ...

Με ευγνωμοσύνη και καρδιά

Σωτήρης Γ.

Κάπου ανάμεσα στο σκοτάδι και την απελπισία υπάρχει ένα φως πολύ δυνατό. Ένα φως που μας γεμίζει δύναμη και ελπίδα.

Αυτό το φως συμπληρώνει τριάντα χρόνια λάμψης δείχνοντας μας το δρόμο της ζωής.

Τριάντα χρόνια προσφοράς, αλληλεγγύης, αγκαλιάς και ζωής από το Κεθεά στροφή.

Μια ιστορία ζωής που ξετυλίγεται εδώ και τριάντα χρόνια με πολύ κόπο, δυσκολίες, συγκινήσεις, χαρά.

Σε αυτό το πρόγραμμα κάθε μέρα γεννιούνται και μεγαλώνουν άνθρωποι, που κάποια στιγμή χάθηκαν και προσπαθούν να βρουν τον εαυτό τους για να είναι χαρούμενοι, άνθρωποι, καθαροί.

Όλα αυτά τα χρόνια οι ιστορίες και τα βιώματα, οι ζωές των ανθρώπων συνδέθηκαν με τη στροφή και δημιούργησαν ένα δυνατό μήνυμα. Ένα μήνυμα ελπίδας και αισιοδοξίας στον αγώνα της ανεξάρτησης με συνοδοιπόρους όλους εκείνους που στάθηκαν δίπλα της με ευαισθησία, αισιοδοξία και τόλμη. Συνεργάτες, γονείς, φίλοι, εθελοντές, μέλη, προσωπικό συνθέτουν του κρίκους αυτής της μακράς αλυσίδας.

Τώρα θα σας διαβάσω τα λογία ενός αποφοίτου, πρώην χρήστη του Κεθεά.

«ζω μια δεύτερη ζωή, από το μηδέν. Αυτή που χρωστούσα στον εαυτό μου και πλέον έχω την οικογένεια μου και τη δουλειά μου. Αυτό είναι το δημιούργημα μου. Το δημιούργημα όλων σας».

Το 2016 ο γιος μου τραγουδούσε με την μπάντα της στροφής στις εκδηλώσεις για τα 28^α γενέθλια της στροφής σαν μέλος της κοινότητας. Σε λίγες μέρες θα ξανατραγουδήσει ως μέλος της επανένταξης της στροφής. Τρία χρόνια καθαρός.

Αυτό τα λέει όλα για μένα.

Στροφή, ένα καταφύγιο για όλους χωρίς διακρίσεις.

Χρονιά πολλά στροφή σε ευχαριστώ πολύ

Βασίλης Π.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗΣ

Και θέλω να εκφράσω την ευγνωμοσύνη μου για τη μεγάλη αγκαλιά που βρήκα ερχόμενη εδώ και για τη δύναμη, την αισιοδοξία και την ελπίδα που μου διέθεσαν απλόχερα ώστε να βγω από το τέλμα της αδυναμίας.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗΣ

Και θέλω να ευχαριστήσω όλους αυτούς που ακούραστα, απρόσκοπτα και απερίσπαστα φροντίζουν τα παιδιά μας δίνοντας τους δύναμη ν' αντιμετωπίσουν τους δράκους που τα ακινητοποιούν και τα νεκρώνουν. Ανθρώπους ευλογημένους που όχι μόνο τα μαθαίνουν να ξαναζούν αλλά ταυτόχρονα τα εφοδιάζουν ώστε να ζουν με ποιότητα και αξιοσύνη.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗΣ

Και νιώθω τυχερή

για την ανθρώπινη επαφή, την επικοινωνία, την αλληλεγγύη, τις σχέσεις αγάπης, εκτίμησης και σεβασμού που βιώνω στις ομάδες και σε όλες μας τις δράσεις.

για όλες τις στιγμές τις μικρές και τις μεγάλες που έζησα και ζω στη ΣΤΡΟΦΗ και που λειτούργησαν και λειτουργούν ως εφαλτήριο αναγέννησης και ευχαριστιακής αντιμετώπισης της ζωής.

Αυγή Π.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗΣ

Η ΣΤΡΟΦΗ κλείνει 30 χρόνια από το ξεκίνημά της ως θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, που απευθύνεται σε έφηβους και νέους χρήστες καθώς και στις οικογένειές τους.

30 χρόνια προσφοράς και αφοσίωσης στον έφηβο και νέο άνθρωπο, που έχει ανάγκη και στην οικογένειά του!

Στη ΣΤΡΟΦΗ καταφεύγουν οικογένειες που βρίσκονται σε κατάσταση απελπισίας, οδύνης, απόγνωσης και χάους όταν ανακαλύπτουν πως το παιδί τους κάνει χρήση ψυχοτρόπων ουσιών. Εκεί με την υποστήριξη και την καθοδήγηση ανθρώπων, ειδικά εκπαιδευμένων και με πολύ αγάπη για τη δουλειά τους, παίρνουν όλα εκείνα τα εργαλεία, που χρειάζονται ώστε να βρουν τη δύναμη και το κουράγιο για να ξαναβάλουν τα όρια και τους περιορισμούς που απαιτούνται, να εφαρμόσουν τη σκληρή αγάπη, και να επανατοποθετήσουν τις σχέσεις και τους ρόλους μέσα στην δική τους οικογένεια. Μέσα από τις θεραπευτικές διαδικασίες και τη δύναμη της ομάδας η Στροφή θα δείξει τη σημασία της προσωπικής ευθύνης, της προσωπικής ανάπτυξης και αλλαγής. Μέσα από αυτές τις διαδικασίες, που δεν είναι καθόλου εύκολες και απαιτούν μεγάλη πίστη, αφοσίωση, επιμονή και υπομονή, καταφέρνουν οι οικογένειες να βρουν το δρόμο της ελπίδας της σωτηρίας και της σύνδεσης. Έφηβοι και νέοι άνθρωποι βρίσκουν ξανά το νόημα στη ζωή, κάνουν όνειρα, βάζουν στόχους για ένα μέλλον καθαρό χωρίς ουσίες.

Στη μεγάλη Οικογένεια της ΣΤΡΟΦΗΣ βρέθηκε και η δική μου οικογένεια όταν ήταν ανάγκη. Ένωσα το αγκάλισμα, το ενδιαφέρον, τη φροντίδα, την αγάπη και πήρα την καθοδήγηση που χρειαζόμουν για να βοηθήσω το παιδί μου και την οικογένειά μου. Αισθάνομαι βαθιά ευγνωμοσύνη προς το χώρο αυτό και τους ανθρώπους του και εύχομαι να συνεχίσουν το έργο και την προσφορά τους στην κοινωνία μας!

ΣΤΡΟΦΗ ΣΕ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ!!!

Όλγα Σ.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗ **Σύλλογος Οικογένειας ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ**

Χτίζεις σπίτια με γερά θεμέλια που κανείς δεν μπορεί να τα γκρεμίσει. Χρόνια πολλά στροφή.

Με αγάπη,

Βαρβάρα Β.

Στροφή εκτός όλων των άλλων που κάνεις, έχεις την δυνατότητα να κάνεις καλύτερο άνθρωπο οποιονδήποτε έρχεται σε επαφή μαζί σου. Σε ευχαριστώ, συνέχισε
Άγγελος Π.

Στροφή μας έδωσες πίσω αυτό που είχαμε στην αγκαλιά μας και δεν ξέραμε πως να το κρατήσουμε. Το παιδί μας. Ένα σχολείο που θα έπρεπε να έχουν περάσει όλοι οι γονείς, ασχέτως προβλήματος. Οι άνθρωποι της ΣΤΡΟΦΗΣ, είναι σαν να ανήκουν σε άλλο σύμπαν, σε άλλο διάστημα. Και έχουν δίκιο σε ότι και να πουν. Τριάντα χρόνια ΣΤΡΟΦΗ, μπορείτε να φανταστείτε, τι εμπειρία και τι θαύματα έχουν κάνει? Πόσοι άνθρωποι πίστεψαν, σώθηκαν και έγιναν αστέρια στον ουρανό! Υπάρχει ελπίδα. ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ λέγεται!

Δώρα Δ.

Κάπου ανάμεσα στο σκοτάδι και την απελπισία υπάρχει ένα φως πολύ δυνατό. Ένα φως που μας γεμίζει δύναμη και ελπίδα. Αυτό το φως συμπληρώνει τριάντα χρόνια λάμψης δείχνοντας μας το δρόμο της ζωής. Τριάντα χρόνια προσφοράς, αλληλεγγύης, αγκαλιάς και ζωής από το ΚΕΘΕΑ Στροφή. Στροφή, ένα καταφύγιο για όλους χωρίς διακρίσεις. Χρονιά πολλά Στροφή σε ευχαριστώ πολύ.

Βασίλης Π.

Καλημέρα!

Είμαι μαμά, καινούργια στο πρόγραμμα, αλλά έχω ήδη βοηθηθεί πολύ για να αλλάξω τον εαυτό μου και την οικογένειά μου, ώστε να μπορέσω να στηρίξω το παιδί μου για να φύγει από την εξάρτηση και να γυρίσει στη ζωή. Είμαι στην αρχή του δρόμου, όμως νοιώθω γεμάτη δύναμη και τη δύναμη αυτή την οφείλω στη Στροφή, στους γονείς της ομάδας μου και τις συμβούλους. Θερμές ευχές για υγεία, υπομονή, αντοχή, πίστη και πολλές - πολλές επιτυχίες!

Μαρία Π.

Στροφή σε γνώρισα πριν 8 μήνες. Τότε ήμουν χαμένος. Τώρα σε ευχαριστώ για ότι μου έχεις δώσει (το παιδί μου, την οικογένεια μου) και είμαστε ακόμα στην αρχή....

Βασίλης Π.

Στροφή σημαίνει για μένα ελπίδα, συντροφικότητα, νοιάξιμο, ασφάλεια, αγάπη. Από την στιγμή που βρέθηκα εκεί, έχει αλλάξει η ζωή μου, έχει αποκτήσει νόημα.

Χαρά Λ.

Στροφή για μένα η αλλαγή για εάν καλύτερο μέλλον.

Αναστασία Π.

30 χρόνια ΚΕΘΕΑ Στροφή, 30 χιλιάδες ζωές ! Για να πέσεις κάτω είναι εύκολο, για να σηκωθείς όμως είναι δύσκολο. Χρόνια πολλά, θα συνεχίζει για πάντα.

Γιάννος Κ.

Συνεχίστε να συνεισφέρετε για μια "καθαρή" ζωή για τα παιδιά μας. Σε ευχαριστώ Στροφή που υπάρχεις στη ζωή μας..30 χρόνια αγάπης, βοήθειας, εμπιστοσύνης και μάχης για μια "καθαρή" ζωή!!

Π. Αποστ.

30 χρόνια Στροφή

Η στροφή είναι το μέρος που το παιδί μου κάνει προσωπική ανάπτυξη, αλλάζει η ζωή της οικογένειάς μου. Έμαθα να βλέπω τα πράγματα μόνο θετικά. Οι δυσκολίες μας κάνουν πιο δυνατούς. Είναι δύσκολα αλλά ταυτόχρονα καλά.

Magdalena W.

Για τα 30 χρόνια Στροφής

30 χρόνια ελπίδας, προσφοράς, στήριξης, φροντίδας και αγάπης για τους έφηβους-νέους και τις οικογένειές τους.

30 χρόνια σκορπίζεις φως στα σκοτάδια των ψυχών δυσκολεμένων ανθρώπων

30 χρόνια προσωπικής και συλλογικής προσπάθειας για μια καθαρή ζωή.

Όλγα Σ.

Συνέχισε

Το

Ρόδινο

Οδοιπορικό σου

Φροντίζοντας να μας

Ηρεμείς

Νότα Μ.

Στροφή= Αλλάζεις ζωές

Λουκάς Μπ.

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗ

Θεραπευτική Κοινότητα ΣΤΡΟΦΗ

Πριν από 30 χρόνια δημιουργήθηκε από το ΚΕΘΕΑ ένα Θεραπευτικό Πρόγραμμα για εφήβους και τις οικογένειές τους. Το όνομα του ΣΤΡΟΦΗ και οι συμβολισμοί πολλοί με σημαντικότερο αυτό της " στροφής " από τη χρήση στην καθαρή ζωή. Πάνω από 4.400 έφηβοι/ νεαροί ενήλικες έκαναν μαζί με τις οικογένειές τους το βήμα για την αλλαγή και πολλοί είναι αυτοί που κατάφεραν να διανύσουν όλη την διαδρομή ολοκληρώνοντας μια σημαντική προσπάθεια! Όλοι έβαλαν το δικό τους λιθαράκι για την εξέλιξη του Προγράμματος παραδίδοντας τη σκυτάλη στις επόμενες γενιές!

Τη σημερινή επετειακή μέρα μοιράζομαι και εγώ την ευγνωμοσύνη μου, τη χαρά και τη συγκίνηση που αποτελώ κομμάτι της ΣΤΡΟΦΗΣ. Είναι τιμή για μένα που μαζί με τόσους ανθρώπους από το προσωπικό, τα παιδιά, τους γονείς, τους εθελοντές, τους συνεργάτες και τους φίλους μας συναντηθήκαμε για ένα σπουδαίο και υπέροχο σκοπό! Το ταξίδι συνεχίζεται με την ευχή όλο και περισσότεροι έφηβοι και οι οικογένειές τους να κάνουν τη στροφή σε μια ζωή με νόημα χωρίς εξαρτήσεις!

Κυρατσώ Σκοδρογιάννη, Υπεύθυνη του ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

Έχω την χαρά να γνωρίζω την Στροφή και τα 30 χρόνια της ύπαρξης της. Νοιώθω απέραντη ευγνωμοσύνη με δύο ιδιότητες. Με την πρώτη που είναι του πρώτου απόφοιτου της Κοινότητας, που αυτό σημαίνει 30 χρόνια καθαρός αλλά και με την δεύτερη μου ιδιότητα, αυτή του Υπεύθυνου της Κοινότητας, που αυτό μου δίνει την ευκαιρία να κάνω αυτό που αγαπώ πολύ!

Στροφή σε ευχαριστώ για όλα όσα έχω ζήσει και είναι πολλά και πολύ δυνατά!

Αντώνης Παρλιάρος, Υπεύθυνος της Θεραπευτικής Κοινότητας

Η Κοινότητα σαν ένα μεγάλο παιδί μου έδωσε ζωντάνια, χαμόγελα, ζεστασιά και ελπίδα.

Ιουλία Κατσούδα, Θεραπευτικό Προσωπικό της Θεραπευτικής Κοινότητας

Και ο δικός σου ο παλμός χτυπάει εδώ και θα χτυπάει για πάντα. Σ' αγαπώ κοινότητα γιατί με έσωσες! **Κλαούντια**

Εδώ και 30 χρόνια η μεγάλη σου καρδιά και οι δυνατοί χτύποι της δίνουν ελπίδα και σώζουν ζωές αδιάκοπα. Έτσι έσωσες και εμένα. Η ευγνωμοσύνη είναι πολύ μικρή λέξη για να περιγράψει αυτό που νιώθω. Σε αγαπώ πολύ κοινότητα συνέχισε ΔΥΝΑΜΙΚΑ να δίνεις ΖΩΗ! **Δημήτρης**

Ευχαριστώ γιατί με έμαθες να αγαπώ! Έτσι αγαπώ και εσένα κοινότητα. Γιώργος Κοινότητα σε αγαπώ πολύ επειδή με έχεις βοηθήσει πολύ και σε ευχαριστώ! **Παντελής**

Κοινότητα, σε ευχαριστώ που κάθε μέρα μου δείχνεις τον τρόπο να ζω και να αισθάνομαι όμορφα χωρίς ουσίες. Με μαθαίνεις να αγαπώ τον εαυτό μου και να τον κάνω καλύτερο! Σ' αγαπώ γιατί μου έσωσες τη ζωή και μου έδωσες την ευκαιρία να ΖΗΣΩ! **Μαρία**

Κοινότητα σε ευχαριστώ που μου έδωσες θάρρος και φροντίδα και που με μαθαίνεις να ενδιαφέρομαι!! **Κωνσταντίνος**

Κοινότητα πλέον είσαι μέσα μου όχι σαν χρήση, σαν ουσία άλλα σαν συναίσθημα. Σαν συναίσθημα που λίγο μέρα με την μέρα μεγαλώνει και με κάνει όλο και πιο δυνατό!! **Αναστάσης**

Σε ευχαριστώ που με έμαθες να αγαπώ τους γύρω μου και να εκτιμώ τον εαυτό μου. Νιώθω πως κάθε φορά που δίνω προσπάθεια μέσα από διάφορα ζόρια πάντα έχει νόημα γιατί παίρνω πολλά από εσένα. **Μάτσεκ**

Άκουσα ότι η στροφή γεννάει παιδιά και για αυτό το λόγο ήρθα να ξαναγεννηθώ κι εγώ! **Marios**

Βάδιζα σε έναν δρόμο με αδιέξοδο. Βαδίζοντας χωρίς κανένα νόημα, απλά βαδίζοντας στο πουθενά. Εκεί που είχα μισήσει τον εαυτό μου και είχα διώξει όλους τους ανθρώπους που με αγαπάνε, μπροστά μου απλώθηκε ένα χέρι, το χέρι σου. Πλέον εφτά ημέρες εδώ, στην ομάδα κινητοποίησης, έχω πάρει τόσα πολλά, τόση ζεστασιά, τόση θαλπωρή και μια μεγάλη αγκαλιά να με σφίγγει. Τώρα πλέον 21 ημέρες καθαρός

από οποιαδήποτε ουσία, νιώθω άλλος άνθρωπος, έχω έναν λόγο να ζω, να υπάρχω, να ξυπνάω μετά τόσο καιρό. Όλοι αυτοί οι άνθρωποι, που βάζουν την ψυχή τους για να βοηθήσουν παιδιά και εφήβους, με έχουν εκπλήξει. Μέσα σε επτά ημέρες από ξένοι γίνανε οικογένεια. Νοιώθω τον ξενώνα που μένω τώρα σπίτι μου, σαν να ζω χρόνια εδώ, σαν να γεννήθηκα εδώ. Χθες άκουσα μια φωνή να μου λέει ότι είσαι σαν μάνα που ξαναγεννά παιδιά από την κοιλιά της. Το ένιωσα, συγκινήθηκα, βούρκωσα, γιατί σε τόσο μικρό διάστημα μου έδωσες τόσα πολλά, με έκανες να βλέπω τη ζωή διαφορετικά, από μια άλλη όψη, που δεν είχα αντιληφθεί πριν ότι υπάρχει. Σε ευχαριστώ για όλα αυτά που μου χάρισες, όλα αυτά που θα συνεχίζεις να χαρίζεις, που μου ξαναγέννησες την ελπίδα μέσα μου, για τα 30 χρόνια σου. **Αλέξανδρος**

30 ΧΡΟΝΙΑ ΣΤΡΟΦΗ

Αφιερώσεις φίλων/συνεργατών ΚΕΘΕΑ ΣΤΡΟΦΗ

Στροφή σημαίνει συντροφικότητα, ασφάλεια, νοιάξιμο, αγάπη, ελπίδα. **Χαρά**

30 Χρόνια ΣΤΡΟΦΗΣ

30 Χρόνια προσφορά στους έφηβους και νέους για μια καθαρή ζωή – για μια ζωή με νόημα...

30 Χρόνια φροντίδα και προσφορά προς τις οικογένειες που έχουν ανάγκη...

Όλγα

Στροφή χαίρομαι που υπάρχουν στη ζωή όλων μας και έχεις σώσει τόσες ζωές. Να τα εκατοστήσεις!!! **Μωαίνα**

Συνεχίστε την προσπάθεια. **Αγγελική**

30 Χρόνια ΣΤΡΟΦΗ στη ζωή. **Κατερίνα**

Στροφή είμαι λίγο καιρό κοντά σου και μου έχεις δώσει τόσα πολλά. Σ' ευχαριστώ. **Βασίλης**

Άξιοι! Όλοι εσείς που ανασταίνετε τον εαυτό σας! Μπράβο! Χαρίτιση

Μπράβο για την προσπάθεια που κάνετε. Αθανασία – Άννα

Συγχαρητήρια για την προσπάθεια. Καλή δύναμη.

Τα σπάσατε!!

Περί αυτού πρόκειται!!!

Συγχαρητήρια. Καλή δύναμη στη συνέχεια. **Γιώργος Κ. – Θεσσαλονίκη**

Τα θερμά μου συγχαρητήρια σε όλα τα παιδιά, σε όλη την ομάδα. **Θωτριάνα**

Πολλά πιστεύουν πως η μουσική είναι απλώς μια τέχνη. Εγώ πιστεύω πως είναι μια ζωή! Τα τραγούδια αυτά ξεσήκωσαν άτομα ανεξαρτήτως ηλικίας και ένα από αυτά ήμουνα κι εγώ.

Ευχαριστώ αυτά τα παιδιά που ξέρουν να ζουν και να δημιουργούν!

Μαρία – Άννα Πουλοπούλου

Σας ευχαριστώ για τη ζωή και τη χαρά που μου δώσατε με τη μουσική και τα τραγούδια σας. Άννα Τσιμπουκλή

Θα είμαι πάντα ευγνώμων για τις στιγμές που ζω σε αυτή την καινούργια ζωή που με βοηθάτε να μάθω να ζω.

Να συνεχίζεις να αναγεννάς παιδιά και οικογένειες. Σωτήρης Γ.

